

LEVENSGEVAARLIJK Honden kunnen dikte van het ijs niet inschatten

Geen ijspret voor honden

Trudie Rutten trekt aan de noodbel. De gedragstherapeute voor honden voorziet deze winter levensgevaarlijke situaties op het ijs. Voor mens én dier.

door **Wouter Rutgers**

WENUM WIESEL - Ondanks dat het alweer 25 jaar geleden is, staat de gebeurtenis nog altijd op haar netvlies gebrand. Trudie Rutten fietste in 1988 door haar toenmalige woonplaats Nieuwerkerk aan de IJssel, toen ze getuige werd van de bijna-verdrinkingsdood van een hond. „Die hond was het ijs op gegaan en er zo doorheen gekrakt”, vertelt de Wenum Wieselse. „Het beestje krijsde het uit van angst in het ijskoude water. Een hartverscheurend geluid.”

Mede dankzij de hulp van Rutten zelf kon de hond uit dit verhaal uiteindelijk worden gered. Maar ieder jaar weer gaat het voor vele lotgenoten wél mis.

Een groeiend probleem, volgens de ervaren hondengedragstherapeute. „Vroeger was een hond nog echt een huisdier”, legt ze uit. „Tegenwoordig zien mensen hun hond echter steeds vaker als een gezinslid, die overal aan mee moet doen. Gaat het gezin het ijs op? Dan gaat de hond mee. Daarbij wordt vergeten dat honden geen mensen zijn. Honden kunnen geen risico's inschatten. Ze hebben geen idee of het ijs onder hun poten dun of dik is.”

Zeker in een waterrijke omgeving kan dat voor levensgevaarlijke situaties zorgen. „Als een hond door het ijs zakt, is er onmiddellijk paniek”, aldus Trudie Rutten. „Een hond in het ijskoude water is net zo hulpeloos als een kind. Mensen gaan daardoor al snel zelf het ijs op om hun hond te redden. Met alle gevolgen van dien.”

Afgelopen dinsdag moesten de hulpdiensten nog uitrukken in Zaandam. Een vrouw had geprobeerd haar hond uit het water te halen, maar was daarbij zelf ook in het water terechtgekomen. Volgens Rutten kent Apeldoorn

Trudie Rutten, gedragstherapeute voor honden, stelt dat honden niet meegenomen moeten worden op het ijs. Zij zien zelf niet de gevaren ervan. foto Cees Baars

een aantal gevaarlijke plekken. Zoals het Kanaal, waarin veel eenden en watervogels huizen. Voor bepaalde honden een ideale plek om hun jachtinstinct bevredigen. „Die eenden en watervogels houden echter voor henzelf een wak open”, vertelt Rutten, zelf bezitter van twee Drentsche patrijshonden. „Daardoor is het ijs om hun heen dun en niet begaanbaar. Maar dat weten honden dus niet.” De Dierenambulance Apeldoorn moet dan ook elke winter een paar keer uitrukken om een hond in nood te redden. Maar volgens een woordvoerder gaan de meeste reddingsacties buiten hen om. Trudy Rutten: „Meestal lukt het het baasje – soms met hulp van

Tips voor hondenbezitters:

● **Nooit het ijs op**

„Honden zijn gewinningsdieren. Als ze gewend zijn op het ijs te mogen lopen, is de kans groot dat ze het blijven doen. Daarom is het eigenlijk heel simpel: laat uw hond nooit op het ijs lopen. Leer 'm van jongs af aan dat dat niet mag.”

● **Aangelijnd**

„Zeker aan het begin en aan het eind van de vorstperiode is het be-

langrijk dat u uw hond aangelijnd houdt in de buurt van ijs. Honden zijn onstuimige dieren en rennen daardoor zo het ijs op, achter bijvoorbeeld schaatsers aan. Gevaarlijk voor zowel hond als schaatser.”

● **Meer tips over de gevaren van winterweer voor honden?** Kijk op de site van Trudie Rutten: www.honden-aanboord.nl.

wat omstanders – ook wel om het dier levend uit het water te halen. Maar door afkoeling en uitputting ligt verdrinkingsgevaar altijd op de

loer. En wat dat betreft gaat de vergelijking met mensen wél op: Ook elke verdrinken hond is er één te veel.”